

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5C/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201795
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5819201795.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou, v právnej veci žalobkyne: Q.. V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Z. XXXX/XX, XXX XX L., právne zastúpená: JUDr. Michaela Pagáčiková, advokátka so sídlom Radlinského 47, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: N. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Z. XXXX/XX, XXX XX L., právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Kuboš, advokát so sídlom Bernolákova 18, 028 01 Trstená, v konaní o zaplatenie 951,22 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni istinu 828,41 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 828,41 Eur od 22.10.2019 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobkyni sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 67 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom podaným na súd dňa 22.10.2019 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala zaplatenia istiny 951,22 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne z dlžnej sumy od 22.10.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že jej manželstvo so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/61/2016 zo dňa 22.11.2016 a týmto dňom zaniklo i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva prebieha na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 11C/10/2018. Počas trvania manželstva strany sporu uzatvorili v pozícií spoludlžníkov zmluvu o poskytnutí flexihypotéky pod reg. č.: 001/179894/12-001/000 zo dňa 21.05.2012 (ďalej len „úverová zmluva“) s veriteľom VUB banka a.s.. V zmysle úverovej zmluvy bol stranám ako spoludlžníkom poskytnutý úver v celkovej výške 40 000 eur, ktorý sa zaviazali spoločne a nerozdielne splácať s úrokom 1,02 % ročne v pravidelných mesačných splátkach až do úplného splatenia dlžnej čiastky s príslušenstvom. Až do rozvodu prebiehalo splácanie záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy viac - menej bezproblémovo. Podstata sporu medzi stranami nastala rozvodom manželstva - k 21.12.2016, kedy žalovaný bezdôvodne úplne prestal uhrádzať splátky spoločnej hypotéky. Spočiatku žalovaný na úhradu splátok spoločnej hypotéky neprispieval vôbec a žalobkyňa splácala všetky jednotlivé splátky v rozsahu 100 %. Neskôr, na jej naliehanie, súhlasil žalovaný s tým, že bude žalobkyni prispievať na úhradu splátky alikvotnou čiastkou v rozsahu 50 %. Žalovaný však svoju povinnosť prispievať na splácanie úveru rovným dielom riadne a včas neplní a na splácanie spoločnej hypotéky prispieva žalobkyni len sporadicky. Žalobkyňa od mesiaca december 2016 do mesiaca jún 2017 uhradila splátky hypotéky v sume 114,52 eur mesačne, od 07/2017 do mesiaca máj 2018 uhradila splátky v sume 156,05 eur mesačne a od 06/2018 do 10/2019 uhradila žalobkyňa v sume po 139,43 eur. Žalovaný poskytoval žalobkyni na alikvotnú časť jednotlivých splátok spoločného úveru len sporadicky, žalobkyňa vyčísli

celkovú výšku dlhu na jednotlivých splátkach úveru za obdobie od 21.12.2016 do 21.10.2019 na sumu 951,22 eur (konkrétny prehľad v tabuľke vyhotovenej žalobkyňou). Z tabuľky je zrejmy prehľad výšky splátky hypotéky žalobkyňou - jej jednotlivých splátok, ktoré voči veriteľovi VUB, a.s., realizovali žalobkyňa v rozsahu 100 %, pričom pri každej splátke rozpočítala 50 % splátky, ktorú by jej mal uhradiť žalovaný, keď zároveň rozpisala aj platby prijaté od žalovaného ako čiastočnú úhradu splátok od 21.12.2016 do 09/2019. Za mesiac 10/2019 žalovaný rovnako neposkytol žalovanej žiadnu úhradu, hoci žalobkyňa uhradila splátku hypotéky v rozsahu 100 %. Jej úhrada je zrejma z priloženého bankového výpisu, tvoriaceho prílohu žalobného návrhu. Žalobkyňa výzvou zo dňa 14.10.2019 vyzvala žalovaného k úhrade alikvotnej časti jednotlivých splátok spoločného úveru, avšak bezúspešne, žalovaný s ňou odmieta na túto tému komunikovať a nechce problém riešiť mimosúdnou cestou. Dlhotrvalý stav je pre žalobkyňu neúnosný, nakoľko už od rozvodu manželstva - 12/2016 spláca hypotekárny úver z väčšej časti sama, pričom žalovaný nejaví ochotu jej na úhradu splátok prispievať alikvotnou čiastkou riadne a včas. Odmieta prispievať žalobkyni na úhradu nákladov za bývanie (spotreba energií a platieb spojených s užívaním bytu) a taktiež riadne a včas neplatí výživné na tri spoločné deti. Pre značné dlhy žalovaného je spoločný rodinný dom zaťažený exekučným záložným právom a pre nesplácanie dlhov zo strany žalovaného hrozí i jeho dražba. Rodinný dom aj napriek splátkam hypotéky zo strany žalobkyni, môže byť postihnutý v rámci exekúcie výkonom záložného práva. V konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré prebieha na súde pod sp. zn. 11C/10/2018 si žalobkyňa okrem majetkového vyporiadania uplatňuje regresný nárok voči žalovanému ako dlžníkovi za splátky, ktoré za neho uhradila do zániku manželstva, v tomto konaní si uplatňuje regresný nárok voči žalovanému ako spoludlžníkovi za splátky, ktoré uhradila zo svojich vlastných zdrojov a po rozvode manželstva do súčasnosti. Pokiaľ žalobkyňa uhradila jednotlivé splátky v rozsahu 100 %, vzniká jej voči žalovanému regresný nárok na ich preplatenie v rozsahu 50 %, t.j. tú časť dlhu, ktorú uhradila za žalovaného. Právne odôvodnila svoj nárok o ust. § 511 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého dlžník môže požadovať od ostatných spoludlžníkov náhradu podľa veľkosti ich podielov.

3. Súd v uvedenej veci podľa žaloby vydal dňa 09.03.2020, pod č.k. 5C/74/2019-74 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením považujúc žalobu za nedôvodnú, žalobkyňa si v konaní sp. zn. 11C/10/2018 vedenom na Okresnom súde Námestovo, ktorej predmetom je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov uplatnila totožný nárok, t.j. ten istý nárok si uplatňuje duplicitne v tomto, neskoršom konaní. Žalovaný poprel tvrdenie žalobkyne o nezaplatení splátok úveru - ich alikvotnej časti a nedôvodnosť nároku videl čo do splátky splatnej 20.12.2016, t.j. do rozvodu manželstva. V odpore špecifikoval počet a výšku jednotlivých ním uhradených splátok úveru, keď zároveň poukázal na to, že žalobkyňa si ponechala preplatok za dodávku plynu za rok 2017 vo výške 184,19 eur a preplatok za dodávku elektriny za rok 2017 vo výške 130,50 eur, ktoré preplatky v rozsahu 1-ice 92,095 eur + 65,25 eur si žalovaný započítal na dlžné splátky úveru. V neposlednom rade žalovaný v odpore namietal uplatnenú výšku úroku z omeškania 9 % ročne, keďže ide o nesprávne uplatnenú výšku úroku z omeškania. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. K odporu predložil kópie transakcií vykonaných na jeho účte v prospech účtu žalobkyne so špecifikáciou výšky ním poukazovaných platieb na spoločné záväzky.

4. Súd potom uznesením zo dňa 10.06.2020 pod č.k. 5Cb/74/2019 platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil podľa § 263 ods. 3 CSP a vo veci nariadil pojednávanie.

5. Žalobkyňa sa k odporu žalovaného vyjadrila písomným podaním doručeným súdu dňa 4.11.2020, keď poukázala na to, že predmetom tohto konania je regresný nárok za už kapitalizované splátky hypotekárneho úveru, t.j. tie, ktoré vznikli po rozvode manželstva, a ktoré žalobkyňa bola nútená uhradiť v rozsahu 100 %, teda aj v rozsahu podielu, ktorý pripadá na žalovaného ako spoludlžníka. V konaní sp. zn. 11C/10/2018 sa žalobkyňa domáha proti žalovanému vyporiadania zaniknutého BSM, pričom predmetom sú veci, práva či iné majetkovej hodnoty, ktoré patrili (bývalým) manželom ku dňu rozvodu manželstva. Predmet tohto sporu sa neprekrýva s predmetom sporu v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/10/2018. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/61/2019 zo dňa 22.11.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.12.2016. Žalobkyňa v riadnom splácaní hypotéky pokračuje do dnešného dňa, čo súdu deklarovala výpismi z jej bankového účtu. Zdokladovali aj úhradu alikvotnej časti na splátky hypotéky od žalovaného. Vo vzťahu k uplatnenej splátke hypotéky splatnej 20.12.2016 uviedla, že splatnosť splátky síce nastala 20.12.2016, avšak táto splátka, resp. jej alikvotná časť nebola zo strany žalovaného uhradená. Vznik dlhu nemožno stotožňovať s pojmom, resp. termínom splatnosti splátky. Okamih vzniku regresného nároku ex lege nastáva až

následne po tom, ako jeden zo spoludlžníkov uhradil veriteľovi - banke časť dlhu za druhého (v jeho rozsahu) s odkazom na ust. § 511 ods. 2 a 3 OZ. Žalovaný špecifikoval zoznam splátok, ktoré uhradil, titulom na neho pripadajúcej alikvotnej časti splátky hypotéky, a ktoré sa zhodujú so špecifikáciou splátok, ktoré tvrdila a zdokladovala žalobkyňa. Žalovaný klame, ak uvádza, že dňa 22.8.2017 poskytol žalobkyni 3 x platbu v sume 78,10 eur, čo mala byť splátka úveru za mesiace august, september a október 2017. Žalovaný uhradil na účet žalobkyne platbu len jedenkrát, žalovaný podáva klamlivé a ničím nepodložené tvrdenia. Ak žalovaný tvrdí, že vykonal úhrady v prospech účtu žalobkyne, nech tieto zdokladuje. Ďalej žalobkyňa poukázala na nelegálnosť postupu „započítania“ uskutočneného zo strany žalovaného, pretože pre započítanie nie sú splnené podmienky. Všetky platby za energie alebo za služby spojené s užívaním rodinného domu platila žalobkyňa, nie žalovaný, preto jej nevznikla povinnosť vrátiť preplatok. Vo vzťahu k výške uplatneného úroku z omeškania 9 % ročne žalobkyňa uviedla, že právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným bol založený Zmluvou o poskytnutí flexihypotéky, pod reg. č. 001/1799894/12-001/12 zo dňa 21.5.2012 a v zmysle čl. 14.9 tejto úverovej zmluvy je vzťahom obchodno-právnym, ide o absolútny obchod. Nejde o spotrebiteľský vzťah, keďže v zmysle § 3 ods. 3 spotrebiteľským úverom nie je okrem iných ani hypotekárny úver. Regresný nárok, hoci je upravený v ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je subsidiárnym právnym vzťahom vyplývajúcim z absolútneho obchodu - úverovej zmluvy, a preto je nutné ho subsumovať pod obchodno-právne vzťahy - § 261 ods. 6 písm. d) ObZ. A hoci inštitút regresného nároku nie je upravený v Obchodnom zákonníku, v zmysle interpretačného pravidla daného v ust. § 1 ods. 2 ObZ je nutné tento vzťah subsumovať pod právnu úpravu Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia NS SR č. 34/2002, č. 1/2003 a iné a nález ÚS SR č. IV. ÚS 214/2004.

6. Okrem výsluchu žalobkyne súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súčasť spisu, osobitne so Zmluvou o poskytnutí flexihypotéky re. č. 001/1798994/12-001/000 zo dňa 21.5.2012 a jej prílohy, výpismi z účtu v banke VÚB, a.s. za obdobie od 20.12.2016 do 09/2019, potvrdením o transakcii z 18.10.2019, výpismi - transakciami prostredníctvom internetbankingu žalovaného, s pripojeným spisom sp. zn. 11C/10/2018 a zistil, že žaloba je v prevažnej časti dôvodná.

7. Nebolo sporným, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/61/2019 zo dňa 22.11.2016 a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 21.12.2016, keď napokon uvedená skutočnosť vyplýva aj z tohto rozsudku súdu nachádzajúce v elektronickom súdnom spise. Rovnako nesporným nebolo ani to, že strany sporu ako (bývali) manželia, za trvania manželstva - a to dňa 21.05.2012 uzatvorili ako spoludlžníci s veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava, IČO: 31 320 155 Zmluvu o poskytnutí flexihypotéky reg. č. 001/179894/12-001/000 (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 40 000 eur za účelom výstavby rodinného domu. Na zabezpečenie pohľadávky veriteľa bola uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 001/179894/12-001/000 dňa 21.05.2012, na základe ktorej bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne a žalovaného, konkrétne na novovzniknuté pozemky, parc. C KN č. XXXX/XXX, č. XXXX/XXX a na rozostavanú stavbu na pozemku parc. C KN č. XXXX/XX.X s tým, že rozostavaná stavba, zakreslená v geometrickom pláne č. XX/XXXX, v obci a k.ú. L. bude aj po skolaudovaní a pridelení súpisného čísla predmetom záložného práva podľa tejto záložnej zmluvy.

8. Povinnosťou žalobkyne a žalovaného ako spoludlžníkov bolo splatiť úver v mesačných splátkach stanovených veriteľom VÚB, a.s., bankou (anuitné splátky) - článok 8, bod 8.1. úverovej zmluvy a podľa bodu 8.2. úverovej zmluvy boli povinní splatiť úver v lehote stanovenej v prílohe „Základné podmienky úveru“.

9. Žalobkyňa potvrdila, že úver sa splácal a spláca veriteľovi z účtu vedeného na jej meno, z ktorého sa vykonávajú pravidelné mesačné splátky, úver spláca pravidelne. Žalobkyňa toto tvrdenie preukázala výpismi zo svojho účtu č. C.. a potvrdením o zrealizovaní transakcie z 18.10.2019 a to, že v období od 20.12.2016 do 20.10.2019 uhradila splátky hypotekárneho a spotrebného úveru celkom 4889,01 eur (na čl. 28 až 29) a to; dňa 20.12.2016 sumu 114,52 eur, dňa 20.01.2017 sumu 114,52 eur, dňa 20.02.2017 sumu 114,52 eur, dňa 20.03.2017 sumu 114,52 eur, dňa 20.04.2017 sumu 114,52 eur, dňa 20.05.2017 sumu 114,52 eur, dňa 20.06.2017 sumu 114,52 eur, dňa 20.07.2017 sumu 156,05 eur, dňa 18.08.2017 sumu 156,05 eur, dňa 20.09.2017 sumu 156,05 eur, dňa 20.10.2017 sumu 156,05 eur, dňa 20.11.2017 sumu 156,05 eur, dňa 20.12.2017 sumu 156,05 eur, dňa 19.01.2018 sumu 156,05 eur, dňa 20.02.2018 sumu 156,05 eur, dňa 20.03.2018 sumu 156,05 eur, dňa 20.04.2018 sumu 156,05 eur, dňa 18.05.2018 sumu 156,05 eur, dňa 20.06.2018 sumu 139,46 eur, dňa 20.07.2018 sumu 139,46 eur, dňa 20.08.2018

sumu 139,46 eur, dňa 20.09.2018 sumu 139,46 eur, dňa 19.10.2018 sumu 139,46 eur, dňa 20.11.2018 sumu 139,46 eur, dňa 20.12.2018 sumu 139,46 eur, dňa 18.01.2019 sumu 139,46 eur, dňa 20.02.2019 sumu 139,46 eur, dňa 20.03.2019 sumu 139,46 eur, dňa 18.04.2019 sumu 139,46 eur, dňa 20.05.2019 sumu 139,46 eur, dňa 20.06.2019 sumu 139,46 eur, dňa 19.07.2019 sumu 139,46 eur, dňa 20.08.2019 sumu 139,46 eur, dňa 20.09.2019 sumu 139,46 eur a dňa 18.10.2019 v sume 139,46 eur. Splátka splatná dňa 20.12.2016 vo výške 114,52 eur pritom vznikla do zániku ich manželstva a zániku BSM, z ktorého dôvodu na dlh z úveru po zániku BSM žalobkyňa uhradila 4774,49 eur.

10. Žalovaný uhradil žalobkyni na náhradu jeho podielu na dlhu z úveru sumu 1501,575 eur a to; dňa 8.3.2018 sumu 78,025 eur, 12.3.2018 sumu 78,025 eur, dňa 12.4.2018 sumu 78,025 eur, dňa 17.4.2018 sumu 78,025 eur, dňa 31.5.2018 sumu 78,025 eur, dňa 15.8.2018 sumu 69,73 eur, dňa 7.9.2018 dňa 69,73 eur, dňa 19.10.2018 sumu 69,73 eur (transakcia vykonaná vo výške 138,33 eur), dňa 19.10.2018 sumu 69,73 eur (transakcia vykonaná vo výške 139,67 eur identifikovaná ako platba za september 2018), dňa 19.10.2018 sumu 69,73 eur (transakcia vykonaná vo výške 139,73 eur, identifikovaná ako platba október 2018), dňa 27.12.2018 sumu 69,73 eur, dňa 27.12.2018 sumu 69,73 eur, dňa 21.1.2019 sumu 69,73 eur, dňa 11.3.2019 sumu 69,73 eur, dňa 21.11.2019 sumu 69,73 eur (na splátku splatnú 10/2019). Iné úhrady titulom náhrady jeho podielu na dlhu žalovaný súd nepreukázal. Tu súd uvádza, že vychádzal z nepopretých tvrdení žalobkyne o ňou prijatých platbách od žalovaného, ktoré táto deklarovala vo vyššej výške než žalovaný, konkrétne z toho, že žalovaný jej nahradil 1493,28 eur a to aj napriek tomu, že žalovaný doklady o platbách vykonaných v prospech žalobkyne preukázal len v sume 1087,425 eur. K takto žalobkyňou deklarovaných úhradách zo strany žalovaného súd pripočítal aj sumu 8,295 eur, čo je rozdiel týkajúci sa splátky, ktorú žalovaný poukázal v prospech žalobkyne dňa 01.06.2018, a ktorú žalobkyňa započítala len v sume 69,73, hoci v tento deň jej bola žalovaným poukázaná splátka 78,025 eur a nie 69,73 eur = 8,295 eur.

11. Je potrebné uviesť, že ak dlh splní jeden dlžník (žalobkyňa), povinnosť ostatných vo vzťahu k veriteľovi (žalovaného) zanikne. Z tejto pasívnej solidarity vyplýva regresný vzťah, t.j. vzťah medzi dlžníkom, ktorý splnil celý záväzok, a ostatným (i) dlžníkom (mi). Vzájomný vzťah medzi spoludlžníkmi je upravený právnym predpisom, rozhodnutím súdu alebo dohodou zakladajúcou pasívnu solidaritu. Ak to tak nie je, podiely všetkých dlžníkov na dlhu sú vo vzájomnom pomere rovnaké, t.j. ak dlh vznikol za trvania manželstva a na majetok v BSM uplatní sa (zvyčajne) pravidlo dané ust. § 150 OZ, teda že podiely oboch manželov na dlhu sú rovnaké. Uvedené platí aj v súdenom prípade. Žalobkyňa a žalovaní boli a naďalej sú povinní splniť svoj dlh (záväzok) vzniknutý na základe úverovej zmluvy, každý v 1-ici.

12. Keďže žalobkyňa ako dlžník veriteľovi (VUB banke) plnila viac než zodpovedá jej podielu, vzniklo jej právo požadovať náhradu od ostatného dlžníka - žalovaného to, čo pripadá na jeho podiel na dlhu - § 511 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa v období od 20.01.2017 do 18.10.2019 uhradila dlh vo výške 4774,49 eur, žalovaný bol povinný nahradiť na neho pripadajúci podiel vo výške 2387,245 eur. Žalovaný žalobkyni nahradil len časť dlhu v sume 1501,575 eur, pričom zvyšnú časť svojho dlhu vo výške 885,67 nezaplatil. Od tejto sumy súd odpočítal na neho nedôvodne žalobkyňou uplatnenú časť - 57,26 eur (1/2-icu zo splátky 114,52 eur splatnej do zániku BSM), a preto je povinný žalobkyni nahradiť sumu 828,41 eur (= 885,67 - 57,26 eur), v ktorej časti súd žalobe vyhovel.

13. Súd nepriznal žalobkyni náhradu za úhradu splátky splatnej dňa 20.12.2016 vo výške 114,52 eur, v tejto časti jej žalobu zamietol. Je to z dôvodu, že ide o splátku, ktorá sa stala splatnou (zročnou) do zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, toto zaniklo až dňa 21.12.2016. Ak ide o záväzok vzniknutý za trvania manželstva (do 21.12.2016) a na majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva (rodinný dom), vyporiadava sa s ostatným majetkovými hodnotami ako spoločné práva a povinnosti (záväzky) vzniknuté za trvania manželstva. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva sa vedie na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 11C/10/2018, v rámci tohto konania ako súd zistil, si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu tejto splátky splatnej 20.12.2016, preto bude tento záväzok pojatý do masy BSM, kde bude vyporiadany. V tomto smere považoval nárok žalobkyne za nedôvodný, uplatnený duplicitne, a preto ho zamietol. Zamietajúca časť predstavuje zároveň aj rozdiel medzi započítaním žalovaným uhradenej splátky na podiel jeho dlhu dňa 01.06.2018, ktorú žalobkyňa žalovanému započítala vo výške 69,73 eur, pričom žalovaný žalobkyni v tento deň uhradil (prispel) na náhradu jeho podielu na dlhu sumou 78,025 eur.

14. V časti, ktorou žiadala žalobkyňa priznať úrok z omeškania až do výšky 9 % ročne z dlžnej sumy, rovnako jej žalobu ako nedôvodnú zamietol. Je síce pravdou tvrdenie žalobkyne, že právny vzťah založený uzavretou Zmluvou o poskytnutí flexihypotéky je vzťahom obchodno-právnym, ale vzťah medzi dlžníkmi nie je takým záväzkovým vzťahom, ktorý by mal vzniknúť pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkovom vzťahu založeného Zmluvou o poskytnutí flexihypotéky, t.j. nie je zabezpečovacím vzťahom k úverovému vzťahu. Ak totiž dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných vo vzťahu k veriteľovi zanikne. Splnením dlhu žalobkyňou dlh žalobkyne a žalovaného voči veriteľovi zanikol. Vznikol vzťah medzi spoludlžníkmi, ktorý nemá žiadnu priamu právnu návaznosť na záväzkový vzťah založený úverovou zmluvou. Právny vzťah dlžníka vo vzťahu k ostatným spoludlžníkom (ovi) je založený splnením dlhu nad rozsah jeho podielu na dlhu. Ide o nový vzťah vzniknutý medzi dlžníkmi a nie medzi veriteľom a dlžníkmi. K uplatneniu tohto nároku dlžníka totiž vôbec nemusí dôjsť, jeho uplatnenie je ponechané na vôli dlžníka. Úprava tohto záväzkového vzťahu je daná v ust. § 511 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ide o vzťah občiansko-právny, z ktorého dôvodu súd priznal žalobkyňi úrok z omeškania podľa predpisov občianskeho práva, konkrétne s odkazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú ustanovenia Občianskeho zákonníka a vo zvyšku žalobu zamietol. Úrok z omeškania bol priznaný dňom nasledujúcim po splnení dlhu žalobkyňou, pohľadávka bola splatná 20.10.2019, žalobkyňa plnila 21.10.2019, a preto nasledujúcim dňom jej vznikol nárok na úrok z omeškania.

15. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že žalobkyňa si nemôže uplatňovať nárok na náhradu dlhu, ktorý plnila za žalovaného práve z dôvodu, že tento nárok by sa mal vyporiadať v rámci BSM, súd uvádza, že takémuto procesnému postupu žalobkyňi nemožno zabrániť. Uhradením (splnením) dlhu za žalovaného spoludlžníka vznikol žalobkyňi nárok požadovať od žalovaného, aby jej nahradil to, čo plnila na jeho podiel. Keďže podiely žalobkyne a žalovaného ako spoludlžníkov neboli určené zmluvou (a ani inak) a dlh vznikol za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva možno vychádza z režimu ust. § 150 OZ. Zásadne preto platí, že ich podiely sú rovnaké, t.j. každý z nich je povinný predpísanú splátku splácať jej polovicou (50 %). Ak potom žalobkyňa zaplatila (splnila) dlh aj za žalovaného, vznikol jej nárok proti žalovanému, aby jej na neho pripadajúci podiel na dlhu, nahradil. Vôli žalobkyňi uplatniť tento jej nárok podanou žalobou nemožno brániť, nárok sa ukázal dôvodný (v prevažnej časti), a preto súd žalobe vyhovel.

16. Súd sa rovnako nestotožnil so započítaním preplatku (ich polovicou) elektriny vo výške 184,19 eur a preplatku plynu vo výške 130,50 eur za rok 2017 z dôvodu, že bolo preukázané, že pravidelné splátky elektriny a plynu vykonávala žalobkyňa, čo bolo preukázané jej výpoveďou. Potvrdila, že v rodinnom dome býval žalovaný, pravidelné platby za tieto služby uhrádzala iba ona do februára 2019. Keďže ide o výlučné peňažné prostriedky žalobkyne (nepariace do BSM) a na majetok patriaci do BSM (služby poskytnuté v súvislosti s rodinným domom), nemôžu patriť (formou preplatku) do masy BSM a potom ani žalovanému. Peňažné prostriedky sú výlučným vlastníctvom žalobkyne. Započítacia námietka žalovaného nie je dôvodná.

17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a z dôvodov podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňi, ktorá mala v prevažnej miere úspech vo veci, priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 67 % - jej čistého úspechu. Úspech žalovaného predstavuje 16,47 %, úspech žalobkyne 83,53 %, a preto čistý úspech žalobkyne po zaokrúhlení je 67 % a do tohto rozsahu jej patrí nárok na náhradu trov proti žalovanému.

18. O výške nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník - § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.